



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2235/2018
03.10.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, др Илије Зиндовића и Божидара Вујичића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Никола Иванчин, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., кога заступа пуномоћник Атила Миавец, адвокат из ..., ВВ и ГГ, обојице из ..., које заступа Енре Хорват, адвокат из ..., ради побијања дужникових правних радњи, одлучујући о ревизији тужених ВВ и ГГ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2489/17 од 03.10.2017. године, у седници одржаној 03.10.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужених ВВ и ГГ изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2489/17 од 03.10.2017. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду П 113/16 од 06.04.2017. године, обавезани су тужени да дозволе да тужилац своје потраживање према туженом ББ у износу од 62.000 евра са каматом по стопи ЕЦБ од 23.02.2012. године до исплате, све у динарској противвредности по најповољнијем курсу на дан исплате и трошковима поступка у износу од 466.538,00 динара, а све по пресуди Основног суда у Новом Саду П 1764/12 од 10.03.2014. године, наплати из $\frac{1}{4}$ некретнине уписане у лист непокретности ... КО ..., кат. парц. бр. ... у ... у ул. ... и то: земљиште под зградом објектом од 0,2 ара, 26м², земљиште под зградом од 0,1 ар, 0,4м², земљиште под зградом – објектом од 43м², земљиште уз зграду и објекат од 2 ара и 50м², укупно 6 ари, 23м² на којој парцели је изграђена стамбено-пословна зграда број ..., породична стамбена зграда број ... и помоћна зграда број ... и $\frac{1}{2}$ некретнине уписане у лист непокретности бр. ... КО ..., парц. бр. ... у ул. ... и то земљиште под зградом – објектом, помоћном зградом бр. ... од 0,1 ара и 60м², земљиште под зградом – објектом бр. ... од 0,1 ар, 37м², земљиште под зградом – објектом, помоћном зградом бр. ... од 76м², земљиште под зградом – објектом, помоћном зградом бр. ... од 55м², земљиште под зградом – објектом, помоћном зградом бр. ... од 31м², земљиште под зградом – објектом, помоћном зградом бр. 20м², земљиште под зградом – објектом, помоћном зградом бр. ... од 0,5м², њива прве класе од 0,3 ара, 0,3м², укупно 7 ари и 88м². Истом пресудом је одбијен тужбени захтев преко досуђене обавезе туженог да дозволи да се тужилац наплати на $\frac{1}{6}$ дела некретнина уписаних у лист непокретности број ... КО ... и $\frac{1}{2}$ дела некретнине

уписаних у лист непокретности бр. ... КО ... па до траженог да се тужени обавезе да дозволе да тужилац своје потраживање наплати из некретнина уписаних у лист непокретности бр. ... КО ... и лист непокретности бр. ... КО ... у целости и обавезани су тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова поступка солидарно исплати износ од 251.000,00 динара у року од 15 дана.

Одлучујући о жалби тужених Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Гж 2489/17 од 03.10.2017. године усвојио жалбу туженог ББ, одбио као неосновану жалбу тужених ВВ и ГГ и преиначио првостепену пресуду, тако што је одбио тужбени захтев према туженом ББ којим је тражено да се обавезе да ББ дозволи да тужилац своје потраживање према истоме у износу од 62.000 евра са каматом по стопи ЕЦБ од 23.02.2012. године до исплате све у динарској противвредности по најповољнијем курсу на дан исплате и трошковима поступка у износу од 466.538,00 динара, а све по пресуди Основног суда у Новом Саду П 1764/12 од 10.03.2014. године, наплати из $\frac{1}{4}$ некретнине уписане на кат. парц. ... КО ... и $\frac{1}{2}$ некретнине уписане на кат. парц. ... у ... - улица ... и обавезан је тужилац да туженом ББ накнади трошкове поступка у износу од 117.000,00 динара са законском затезном каматом од 06.04.2017. године до исплате, док је у преосталом усвајајућем делу о трошковима поступка првостепена пресуда потврђена. Ставом 2. изреке, обавезан је тужилац да ББ у року од 15 дана накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 149.533,00 динара са законском затезном каматом од 03.10.2017. године до исплате.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужени ВВ и ГГ су благовремено изјавили ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 55/14) и утврдио да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а материјално право је правилно примењено.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Основног суда у Новом Саду П 1764/12 од 10.03.2014. године, обавезан је тужени ББ да тужиоцу АА исплати износ од 62.000 евра са каматом по стопи ЕЦБ од 23.02.2012. године до исплате у динарској противвредности по најповољнијем курсу на дан исплате и на име накнаде трошкова парничног поступка износ од 466.538,00 динара. Дана 28.10.1980. године закључен је даровни уговор између ДД и ББ, као дародаваца и малолетног ВВ, као даропримца. Према члану 1. уговора назначено је да дародавац ДД дарује свом унуку ВВ своју $\frac{1}{4}$ дела, а ББ свом сину малолетном ВВ своју $\frac{1}{4}$ дела непокретности уписаних у ЗКЊ. ул. бр. ... КО ... у А листу као земљишно-књижно тело 2, стамбена зграда у улици ..., изграђена на парцели бр. ... у површини од 6 ари, 20м² без икакве накнаде под условом да на $\frac{2}{4}$ дела ових некретнина буде укњижено доживотно право плодоуживања у корист ДД. Дана 03.06.2003. године у ... је закључен уговор о поклону између ББ као поклонодавца и ВВ као поклонопримца, а према члану 1. уговора поклонодавац поклања поклонопримцу своју некретнину у $\frac{1}{2}$ дела уписану у лист непокретности бр. ... КО ... - кат. парц. бр. ... њива прве класе површине 7,88 ари у

друштвеној својини са правом коришћења поклонодавца у целости у ул. ... у Уговор је оверен пред Општинским судом у Темерину под Ов број 872/03, по назначеним уговорима није спроведено књижење преноса права власништва у Служби за катастар непокретности.

Дана 28.03.2014. године закључен је уговор о поклону између ББ као поклонодавца и ВВ и ГГ као поклонопримаца. Према члану 1. уговора поклонодавац је власник $\frac{1}{2}$ дела некретнине уписане у лист непокретности број ... КО ... - парцела број ... у ..., улица ... и то: земљиште са зградама чија површина б ари и 23м², а констатовано је да је поклонодавац власник 1/1 некретнине - кат. парц. ... са зградама које се налазе на истој. Даље је констатовано да поклонодавац ББ непокретности означене у поседовном листу број ... (кат. парц. ...) поклања свом сину ВВ у целости 1/1 дела, док некретнине уписане у листу непокретности број ... (кат. парц. бр. ...) поклања свом сину ВВ 712/788 удела и свом унуку ГГ у 76/788 удела. Даље је констатовано да 76/788 удела дела некретнине уписане у лист непокретности број ... на кат. парц. ... КО ... у природи представља стан од 76м² на описаној парцели, као део помоћне зграде број ..., те да се тај део поклања унуку ГГ у искључиво власништво. Према члану 4. уговора констатовано је да се поклонопримци налазе у искључивом поседу описаних некретнина, а потписи на наведеним уговорима су оверени у Основном суду у Новом Саду дана 31.03.2014. године под Ов број 3 2805/14. Основни суд у Новом Саду је 05.07.2016. године донео пресуду на основу признања П 4628/16 којим је утврђено право својине у $\frac{1}{2}$ удела на некретнини која је уписана у листу непокретности број ... КО ... под парцелом број ... породична стамбена зграда површине 0,7 ари и 88м² и право својине $\frac{1}{2}$ дела на непокретност која је уписана у лист непокретности број ... КО ... под парц. број ... у земљиште под зградом – објектом површине 6,23 ара, која се налази у ... у улици ..., а у корист ЂЂ, а тужени ВВ и ГГ су обавезани да трпе укњижбу на предметним непокретностима ЂЂ која је супруга туженог ББ.

Основни суд у Новом Саду је на предлог извршног повериоца АА донео решење о извршењу против извршног дужника ББ под бројем Ии 396/15 дана 06.04.2015. године, ради наплате потраживања извршног повериоца на основу пресуде Основног суда у Новом Саду П 1764/12 од 10.03.2014. године на целокупној имовини извршног дужника. У току извршења показало се да је извршни дужник инсолвентан и да у погледу наплате потраживања извршног повериоца нема непокретности и да исти само прима пензију 40.000,00 динара која није довољна за брзо и ефикасно намирење тужиоцевог потраживања. Према препису листа непокретности бр. ... КО ... од 31.03.2016. године кат. парц. ... у ..., ул. .. води се као власништво 1/1 ВВ, док се кат. парц. ... према поседовном листу број ... КО ... са објектима на истој води као сусвојина ВВ 712/788 и ГГ у делу од 76/788 делова. Из износа пензије ББ од 40.000,00 динара 2/3 дела месечно се одваја ради наплате тужиоцевог потраживања.

При овако утврђеном чињеничном стању, првостепени суд је сходно одредби члана 283. ст. 1. и 2. и чл. 284. и 285. ЗОО нашао да је тужбени захтев тужиоца основан, па је исти усвојио.

Одлучујући о жалби, другостепени суд је нашао да је првостепени суд правилно утврдио чињенично стање, али да је у односу на туженог ББ погрешно применио материјално право, налазећи да према члану 283. став 2. ЗОО је прописано да се тужба

за побијање подноси против трећег лица са којим је или у чију је корист предузета правна радња која се побија, односно против његових универзалних правних следбеника. Сходно цитираној одредби произилази да ВВ и ГГ јесу пасивно легитимисани у овој парници, али да тужени ББ није пасивно легитимисан. Сходно томе, другостепени суд је преиначио првостепену пресуду, тако што је према туженом ББ одбио тужбени захтев и захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка. При томе, другостепени суд правилно налази да је првостепени суд правилно оценио да се наплатом потраживања тужиоца према ББ у односу на обуставу 2/3 дела од пензије тај поступак не може сматрати целисходним из разлога што се ради о већем потраживању, дужник ББ је практично инсолвентан, а према члану 280. став 2. ЗОО дужник је инсолвентан уколико нема довољно средстава за испуњење повериоачевог потраживања, па како се наплатом 2/3 од пензије не може ефикасно намирити тужиоачево потраживање, то је тужилац у складу са чл. 11, 12, 13, 14. и 17. ЗОО имао право на брзу и ефикасну наплату свог потраживања. Правилно закључује другостепени суд да ЋЋ није пасивно легитимисана у овој парници, те да иста није имало потребе да буде обухваћена тужбом из разлога што је тужба поднета ради побијања уговора од 28.03.2014. године у којем ЋЋ није уговорна страна. Даље правилно нижестепени судови закључују да тужени у току поступка нису истицали да имају државину на спорним непокретностима нити период у коме је трајала та државина, а истицање тих навода у жалбеном поступку није дозвољено сходно одредбама Закона о парничном поступку уколико не постоји оправдани разлог. Суд је према члану 7. став 2. ЗПП дужан да размотри само чињенице које су странке изнеле, а како чињеница у вези законитости државине тужених на непокретностима није истицана у току поступка то се нижестепени судови нису ни могли упуштати у утврђивање тих чињеница.

Оцењујући наводе ревизије, Врховни касациони суд налази да се закључак и одлука другостепеног суда заснива на правилној примени материјалног права. Другостепени суд је правилно оценио да је првостепени суд у потврђујућем делу пресуде правилно применио материјално право, с тим што је погрешну примену материјалног права у односу на туженог ББ, другостепени суд отклонио преиначењем првостепене пресуде у том делу. Разлоге које у том делу истиче другостепени суд у свему прихвата и ревизијски суд.

Из напред изнетих разлога применом члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић